GAZETA KRAKOWSKA

Nro 34.

Z KRAKOWA DNIA 28. KWIETNIA 1813 Roku WE SRODĘ.

Z Paryża d. 9 Kwietnia.

Dołączone pisma urzędowe do rapportu zdanego N. Cesarzowi przez Ministra związkow zagranicznych Xcia Bassano, a d. 3 b. m. czytanego w senacie względem oderwania się Pruss, są następuiące:

1) Wypis z rapportu Posła Francuzkiego, P. St. Marsan, z Berlina pod d. 24 Marca 1811, iż Kanclerz stanu, Baron Hardenberg, oświadczył mu: że Król postanowił nie odłączać nigdy swey sprawy od sprawy Francyi i pragnie wniyśdź w ścisleysze związki z tem państwem; chciałby zatem powziąść wiadomość o uczuciach Cesarza Napoleona w tey mierze.

2) Wypis z rapportu tegoż, z Berlina pod d. 5 Kwietnia 1811. Król i ministrowie oczekuią niecierpliwie oświadczenia Cesarza Francuzow.

3) Doniesienie tegoż, z Berlina pod d. 16 Maia 1811, że wysłany goniec do posła Pruskiego w Paryżu, Barona Krusemarka, powiozł list od Króla z wyraźną propozycyą przymierza.

4) List Króla Pruskiego do swoiego posła w Paryżu pod d. 14 Maia. W liście tym wyrażono, iż Król kilkokrotnie radził dworowi Rossyyskiemu, aby bezwarunkowo przystąpił do systematu lądowego, i że powtarza ieszcze tę radę w własnoręcznym liście, który własnie poseła do Cesarza Alexandra, a w kopii udziela go Cesarzowi Napoleonowi. Lecz iakikolwiek bądź będzie skutek tego listu, Król zrobił iuż swoie postanowienie. Jest i będzie niezmiennie do systematu Francyi przywiązanym, czego dał iuż dobrowolnie dostateczne dowody i uprzedził wszystkie życzenia Cesarza Francuzow. Na wszystkie iednak przypadki pragnie Król wniyśdź w zaczepne i odporne przymierze z Francyą, i związać się razem z ligą Reńską i Xięstwem Warszawskiem. W tym celu ofiaruie Król posiłkowy korpus, z tym iednak warunkiem, aby zawsze osobny stanowił korpus pod dowodztwem Pruskiego ienerała, a ulegał rozkazom naczelnego wodza Francuzkiego. Na ten przypadek otwarty iest przechod dla

woysk Francuzkich przez kraie Pruskie. Żąda tylko Król dla siebie 1) oddanie sobie Głogowa, nie przez nieufność, ale że utrzymanie tamteyszey osady niezmiernie wiele kosztuie; 2) żeby Cesarz Francuzow, iak tylko Król da posiłkowy korpus, ustąpił w miarę tego z należącey się od niego kontrybucyi, a gdy woyna wybuchnie taż kontrybucya za umorzoną uważana była; 3) żeby Król uwolniony był od zawartey pod d. 8 Września 1808 umowy i mógł stosownie do okoliczności woysko swoie pomnożyć. Przy tem obiecuie sobie Król przy ukończeniu woyny wynagrodzenie w kraiach, w czem spuszcza się na słuszność i przyiaźń Cesarza Francuzow. Pochlebia sobie także, iż Cesarz zezwoli, a nawet się sam interessować będzie, ażeby część Szląska, którą J. K. Mość na mieszkanie swoie obierze, za neutralną była uznana, &c.

5) List Barona Krusemarka do Xcia Bassano pod d. 30 Sierpnia 1811, popieraiący żywo dołączony list od Kanclerza stanu Barona Hardenberga. "Położenie, w iakiem się znayduiemy, iest bardzo przykre; Cesarz może nas tylko z niego wyrwać, do czego daie nam pochop iego wspaniałość. Nie podobna, żeby szczere i rzetelne postępowanie Króla niezrobiło na nim wrażenia; ale czas iest drogi; ieżeli JW. Panie potrafisz nakłonić Cesarza do przystąpienia niebawnie do propozycyi Króla, tedy Król i cały kray Pruski będzie Ci miał naywiększą wdzięczność.„

6) List Barona Hardenberga do Barona Krusemarka, z Berlina pod d. 30 Sierpnia 1811. Lubo Cesarz przez uszanowanie dla Rossyi niechciał się względem proponowanego w Maiu przymierza z Prussami oświadczyć, tedy te powody nie maią teraz mieysca, ponieważ uzbraiania Francyi przeciw Rossyi codziennie się iawniey okazuią, i Cesarz Francuzow iest nadto zawielki ażeby się miał ukrywać i przed Rossyyskim dworem taić cel tych uzbraiań. Cozby ieszcze mogło przeszkadzać ścisłemu połączeniu się między Francyą i Prussami, czego Król tak usilnie pragnie, iakiekolwiek bądź nadal pociągałoby za sobą wypadki. Położenie Pruss iest przykre, niepewność względem ich losu dręcząca. Nie tylko wyczerpany iest skarb na opłaty Francyi, i utrzymywanie Francuzkich osad, i nie ma czem reszty zapłacić; ale większy ieszcze zachodzi kłopot niżeli z braku pieniędzy, względem politycznego położenia Pruss. Na około czynione są uzbraiania. Rossya, Xięstwo Warszawskie i Saxoniia stawiaią woyska na granicach Pruskich; osady Francuzkie w Gdańsku i w pruskich twierdzach są powiększane, i wszystkie te poruszenia są tem niebezpiecznieysze, że w wszystkich woyskach iedno tylko panuie mniemanie, iż kray Pruski zginąć musi. Jakkolwiek wielkie iest zaufanie Króla w sposobie myślenia Cesarza, nie może iednak przeszkodzić, ażeby to mniemanie wewnątrz Pruss przez jenerałow nawet Francuzkich rozsiewane, nie znaydowało wiary. Aże z strony Francyi nic takiego nie zachodzi, coby niespokoyność tę usunąć mogło, przeto wszelkie publiczne zaufanie w Prusiech upada. W tak dręczącem położeniu nie może Król dłużey spokoynym zostawać: uzbraia się, ponieważ piękniey iest zginąć z bronią w ręku

niżeli uledz sromotnie. Ale uzbraiamy się dla Francyi, ieżeli chce mieć z nas wiernych sprzymierzyńcow i szczerze ochoczą naszą pomoc przenieść zechce nad walkę, którą nam iey woiownicy grożą, inaczey nie pozostałby Królowi iak tylko ostatni krok rozpaczy.

W sześć miesięcy potem, w Lutym 1812 zawarty został traktat przymierza z Prussami. Nr. 6, 7 i 8 zawieraią wypisy z listow P. St. Marsan pod d. 22 Lutego, 8 Marca i 18 Kwietnia 1812, w których wyraża ukontentowanie Króla i ministrow iego z zawartych umow. "Król i iego ministrowie pragnęli żywo przymierza, iako iedynego sposobu uratowania monarchii i uważaią go iako nadzieię przyszłey szczęśliwosci. Nie iest one środkiem wynikaiącym z okoliczności; P. Hardenberg uważa go iako podstawę polityki pruskiey. Niespokoyność Pruss pochodziła tylko z obawy nie otrzymania przymierza. Jakoż była to iedyna broń, którey nieprzyiaciele użyć mogli, dla skłonienia Krola do przeciwnych króków i zatrwożenia narodu. Zniknęła iuż ta wątpliwość. Król i ministrowie myślą teraz tylko, aby systematowi iak nayrzetelniey odpowiedzieć i zamiary Cesarza wszystkiemi w ich mocy będącemi środkami wspierać. Narod, który zawsze rozsądnie o rzeczach sądzi, okazał radość swoią względem przyiętych planow. Nie mowię, żeby wszelako nie znaleźli się tu ludzie, którzy nie są z tego kontenci, i w przypadku nieszczęścia duch niechęci nieznalazł wielu stronnikow."

Potem następuie zawarty pod d. 24 Lutego 1812 traktat przymierza i ściągaiące się do niego pod tymże dniem tayne umowy.

Trzeci oddział dołączonych do powyższego rapportu dowodow, tycze się oderwania Jenerała Jorka i zawiera następuiące pisma:

1) List Jenerała Jorka do Xcia Tarentu (Marszałka Macdonalda) z Taurogen pod d. 30 Grudnia 1812.) Umieszczony pod ow czas w naszey gazecie.)

2) List Jenerała Massenbacha do tegoż pod d. 31 Grudnia 1812. (Podobnież umieszczony.)

3) Umowa Jenerała Jorka pod d. 30 Grudnia 1812 z Rossyyskim Jenerałem Diebitsch. (Podobnież umieszczony.)

4) Oświadczenie Jenerała Jorka z Królewca pod d. 27 Stycznia 1813, w którym mowi, iż wysłany do niego, podług Berlińskiey gazety, Królewski adjutant Major Natzmer, który miał mu odebrać dowodztwo, a Jenerałowi Kleist oddać, nie był ani u niego, ani u Jenerała Kleista; a zatem będzie daley miał dowodztwo i postępował wedle gabinetowego rozkazu pod d. 20 Grudnia. (Podobnież umieszczone.)

5) Odezwa Jenerała Jorka w Królewcu pod d. 12 Lutego 1813 zachęcaiąca Prussakow do wsiadania na konie dla obrony oyczyzny.

Czwarty oddział dowodow, tycze się środkow, które dwor Pruski przedsięwziął z powodu oderwania się Jenerała Jorka. Nakaz odebrania mu dowodztwa i aresztowania go; mianowanie Jenerała Majora Kleist dowodcą posiłkowego Pruskiego korpusu; wysłanie Adjutanta Natzmer do Króla Neapolitańskiego, aby

przedsięwziął dalsze środki, i wysłanie Xcia Hatzfelda do Paryża, dla oświadczenia Cesarzowi żalu Króla i nieukontentowania ze zdrądy Jorka. (Wszystkie te pisma były w swem czasie ogłoszone.)

Piąty oddział dowodow, tycze się poselstwa Xcia Hatzfelda do Paryża.

1) Wypis z listu Francuzkiego posła, P. St. Marsan, pod d. 7 Stycznia 1813. Xże Hatzfeld wyiedzie stąd d. 9 dla zawiezienia Cesarzowi zapewnienia, iż Król gotow iest wystawić posiłkowy korpus z 30,000 ludzi złożony.

2) List tegoż pod d. 11 Stycznia, że Xże Hatzfeld w tey chwili wyiechał do Paryża, dla zawiezienia Cesarzowi nayuroczystszego zapewnienia o niezmiennem przywiązaniu Króla do sprawy Francyi, wyrażenia naywyższego gniewu iego z powodu postępku Jenerała Jorka i wyiaśnienia całey tey okoliczności.

Daley następuie rapport Francuzkiego officera względem postępku Pruskiego Jenerała Bülow, który przy Nowym Szczecinie porozumiał się d. 10 Lutego z Rossyyskiem woyskiem i ułatwił mu przeprawę za Odrę. Naylepsze porozumienie zachodzi w tey okolicy między Rossyanami i Prussakami; ostatni zamiast krzemiennych maią drewniane skałki u karabinow, i t. d.

Siodmy oddział, zawiera edykty Króla Pruskiego względem pomnożenia woysk, z Wrocławia pod d. 3, 9 i 10 Lutego 1813 wydane. Tudzież dzienny rozkaz pod d. 11 Marca w którym Jenerał Jork iest za niewinnego uznany i obszernieysze dowodztwo odebrał.

(*Reszta potem.*)

W poselstwie d. 5 b. m. doniosł Cesarz senatowi o mianowaniu 13 senatorow na wakuiące mieysca: 1) Kardynała Bayanne, szanownego z cnot religiynych i obszernych wiadomości prałata, który wielkie uczynił kraiowi przysługi przez przyłożenie się do zawartego w Fontainebleau konkordatu; 2) Biskupa Evreux, Ba. Bourlier; 3) Hrabiego Legrand, jenerała dywizyi, okrytego chwalebnemi bliznami w ważnych usługach oyczyzny; 4) Hrabiow Radcow stanu Chasseloup-Laubat; 5) Gassendi; 6) St. Marsan 7) Barbe-Marbois, pierwszego prezesa izby rachunkowey; 8) Hrabiego de Croix; 9) Xcia Kadore, ministra stanu i jeneralnego intendenta domu Cesarskiego; 10) Xcia Frlulu, W. Marszałka pałacu; 11) Xcia Wincencyi, W. koniuszego; 12) Hrabiego Montesquiou, W. podkomorzego; i 13) Hrabiego Segur, W. Mistrza obrzędow.

Wyrokiem d. 3 b. m. zaszczycił J. C. K. Mość wiele osób orderem połączenia.

Wyrokiem d. 7 mianował Cesarz Wiceadmirała Emeriau wielkim Urzędnikiem państwa i jeneralnym dozorcą brzegow Liguryi, a Wiceadmirała Verhuel wielkim urzędnikiem państwa i jeneralnym dozorcą brzegow morza północnego.

Z powyższemi wyrokami ogłoszony razem został wyrok pod d. 26 Stycznia, przez który Kardynałowie i Biskupi, którzy przyłożyli się do zawarcia konkordatu w Fontainebleau, a mianowicie Kardynałowie Doria i Ruffo zaszczyconemi

sa wielkiemi orłami legii honorowey; Biskupi Nantu, Trewiru i Evreux orłami officerskiemi teyże legii, a Arcybiskup Edessy orderem żelazney korony.

Monitor wczorayszy zawiera następuiącą wiadomość z Hiszpanii:

Woysko Srodkowe w Hiszpanii.

Wypis z listu Jenerała Hrabiego Erlon, naczelnego dowodcy woyska środkowego, do Ministra woyny.

Z Madrytu d. 10 *Marca.*

JW. Panie! Po zaszłych potyczkach na początku Lutego w prowincyi Gwadalaxara, o których miałem honor zdać JW. Panu pod d. 10 tegoż miesiąca sprawę, kazałem Jenerałowi Cassagne zastąpić mieysce ranionego Jenerała Vichery, i pomnożyłem liczbę jazdy w tey prowincyi, posławszy tam 27my pułk konnych strzelcow pod rozkazami Jenerała Avy. Rozpoczęto natychmiast poruszenia, dla dognania korpusu rokoszanow pod Empecinado. Aże on ustawicznie unikał bitwy, nie można go zatem było nigdzie doprzeć. Jenerał Avy rozkazał z tego powodu 27mu pułkowi strzelcow i iednemu pułkowi piechoty przeprawić się na lewy brzèg Tagu. Idąc w tym kierunku, dowiedział się, iż Empecinado zaczena, maiący w Armallones w prowincyi Kuensa, niedaleko miasta Huete, skład mundurow wywozić. Czyniąc z umysłu kilka pobocznych dróg, udał się śpieszno do Waltalado i Armallones i dopiął wszystkiego, czego tylko mógł pragnąć; zabrał przeszło 200,000 fr. wartaiący skład mundurow; wszystko, czego z braku fur nie mógł zabrać, zniszczone na mieyscu zostało. Znaleziono w temże mieyscu cokolwiek ammunicyi, którey użyto, a co nie było potrzebne, zniszczono. Po tey wyprawie wrocił Jenerał Avy do Huete.

(Pod.) *Hrabia Erlon.*

Ze Lwowa d. 16 *Kwietnia.*

Dnia 9 b. m. wyszedł ztąd pułk pieszy Straucha. D. 10 nadciągnął tu przechodzący pułk dragonow Gnesowicza. D. 11 przybył bataliion grenadyerow Purzella (z pułkow Beniowskiego i Spleniego); tegoż samego dnia wyszedł Sztab i ieden bataliion pułku pieszega Bellegarda, dnia zaś 12 wyszedł drugi bataliion tegoż pułku, a pułk pieszy Spleniego nadciągnął.

C. K. Wysoki Rząd Kraiowy Galicyyski wydał następuiące pismo okolne, które w rządowem tłumaczeniu umieszczamy:

Stosownie do naywyższego Patentu na dniu 31 Grudnia 1812 w celu wprowadzenia powszechnego podatku zarobkowego, wydanego, rozporządzono wysokim Dekretem Centralney skarbowey Kommissyi nadworney pod dniem 14 Stycznia r. b. zapadłym: 1) Każdy, kto się iakiem rzemiosłem, pracą lub iakimkolwiek przedsięwzięciem zysk przynoszącem, podatkowi zarobkowemu podług wyroku ustawy podlegaiącem zatrudnia, bądź to rzemiosło i t. p. iako wolne zatrudnienie uważanem, albo też tylko za poprzedniczem pozyskaniem prawa, w mieście lub na wsi, cechowo albo niececchowo wykonywanem będzie, iest obowiązany, w czternastu dniach po obwieszczeniu ninieyszego Okolnika, Deklaracyą na niestemplowanym papierze do Zwierzchności mieyscowey podać, w którey imie i na-

zwisko, rodzay trudnienia, Professyi, Antrepryzy, mieysce mieszkania, i mieysce ſtałe wykonywania przedsięwziętego sposobu zarobkowania; w ſtanie zaś handlowym lub rękodzielnym, włożony do tego kapitał, nakoniec liczba pomocnikow i warsztatow, wyszczególnione bydź maią. 2) Zwierzchności mieyscowe maią te Deklaracye zbierać, i do Tabel, które podług załączonego Formularza ułożone bydź powinny, wciągnąć. W Rubryce: "Uwagi Zwierzchności mieyscowey„ ma Zwierzchność wszyſtko to, co iey ieſt wiadomo, i co do obiaśnienia podaney Deklaracyi służyć może, wymienić. 3) Duplikaty tych, wyżey namienionym sposobem spisanych Tabel, powinny bydź półrocznie, drogą przyzwoitą do Gubernium przesyłane, podług których taż ilość podatku, od Zwierzchności mieyscowey wyznaczoną, wymierzy; kartkę na podatek zarobkowy wygotuie; i takową Zwierzchności mieyscowey, dla zupełnego wypełnienia Tabeli i dla doręczenia ſtronom prześle. 4) Wszyſtkie kartki podatkowe maią bydź naydaley w przeciągu trzech miesięcy, rachuiąc od dnia obwieszczenia, wydane; potem zaś nie może nikt żadnem zatrudnieniem, podatkowi zarobkowemu ulegaiącem, chociażby i na nie prawo posiadał, bawić się, kto na takowe kwitu podatkowego nie wziął. 5) Przy nowych Antrepryzach potrzeba to rozróżnić, czyli one takowego zatrudnienia tyczą się, na które podług przepisow rzemieślniczych osobnego pozwolenia nie potrzeba, albo też takiego, do którego wykonania osobno udzieloney wolności potrzeba; w pierwszym przypadku nie ma bydź więcey nikomu rozpoczęcie iakowego zatrudnienia, od dnia obwieszczenia Patentu względem podatku zarobkowego wydanego, dozwolone, kto kwitu podatkowego nie otrzymał. Takowa więc osoba, ma w prożnie, do swoiey Zwierzchności mieyscowey podać się maiącey, uczyniony wybor swego zatrudnienia donieść; wszyſtkie okoliczności, iakie w Deklaracyach Professyoniſtow iuż exyſtuiących zawierać się powinny, wyszczególnić i o wydanie kartki podatkowey prosić. Zwierzchność zaś mieyscowa ma Supplikanta ze wszyſtkiemi onego tyczącemi się okolicznościami do Tabeli Professyoniſtow wciągnąć, i wypisy iego tyczące się, do Gubernium przesłać; które podatek wymierzy, kartkę podatkową wygotuie, i w tey mierze tak, iak przy exyſtuiących iuż Professyoniſtach poſtąpi. W drugim przypadku potrzeba się względem udzielenia wolności całkiem podług Uſtaw zachować. Jeżeli udzielenie prawa naſtąpiło, to Rekurs może mieć mieysce albo też nie. W czasie do Rekursu wyznaczonym, albo, iak długo w iſtocie podany Rekurs rozpoznany nie ieſt, zoſtaie wygotowanie kartki podatkowey wſtrzymane; ieżeli zaś udzielenie wolności ieſt ważne, i moc prawną pozyskało, to ma Zwierzchność mieyscowa z mocy Urzędu, wydanie kartki podatkowey, a to wyżey wymienionym sposobem do skutku przyprowadzić. 6) Kwit podatkowy ma bydź na przyzwoitym papierze ſtemplowym wydany. W tych przypadkach, gdzie więcey uczeſtnikow czyli towarzyszow do iednego zarobku należą, kwit podatkowy na imie Antrepryzy wydany

będzie. Otrzymuiący kwit, ma na takowym własną ręką podpisać się, a ieżeli pisać nie umie, o podpisanie swoiego imienia przez pisarza, Zwierzchności mieyscowey znaiomego, postarać się. 7) Termin płacenia, w których podatek zarobkowy co rok oddawany bydź musi, są iuż w wyżey namienionym naywyższym Patencie wyznaczone. Jednakże te terminy w roku 1813 podpadaią odmianie; gdyż pierwsza rata podatku, która iuż w miesiącu Styczniu przypadała, w dopiero wspomnionym czasie antycypowana bydź nie może. Ustanawia się zatem, że pierwsza rata podatku zarobkowego za rok 1813, w miesiącu Czerwcu, a druga rata w miesiącu Sierpniu 1813 zapłacona bydź ma, i że przeto pierwsza rata z ostatnim dniem Czerwca, a druga z ostatnim Sierpnia uiszczona bydź powinna. 8) Nirieysze Rozporządzenie nie ma się tymczasowo aż do dalszego ustanowienia, do tuteyszo-kraiowego żydowstwa rozciągać. Dla udzielenia mocy prawney wszystkim, w ninieyszym Okólniku zawieraiącym się przepisom, następuiące kary są ustanowione: a) Kto żądaną Deklaracyą w wyznaczonym terminie podać zaniedba, ten złożeniem czwartey części podatku całorocznego, wymierzyć się maiącego, ukarany bydź powinien. b) Kto Deklaracyą nierzetelnie poda, ten, gdy mu to dowiedziono będzie, zapłaceniem całorocznego podatku, iaki on oddawać będzie musiał, ukaranym zostanie. Kary maią bydź zawsze przez Zwierzchność mieyscową wyznaczone, a darowanie tych, albo umnieyszenie, może tylko od Gubernium, albo od Wysokiey Centralney skarbowey Kommissyi nadworney nastąpić. We Lwowie d. 10 Marca 1813.

(Tu następuią podpisy)

Z Bremy d. 4 Kwietnia.

Miasto nasze zapełnia się woyskiem; od trzech dni przybyło tu pięć nowych bataliionow.

Oprocz Naczelnego wodza Hrabiego Vandamme i Jenerała dywizyi Cara St. Cyr, którzy tu głowną kwaterę maią, znayduią się ieszcze w murach naszych Jenerałowie dywizyi Dufour i Dumonceau, którzy obeymą dowodztwo nad idącemi spiesznym krokiem do 32giey dywizyi woyskowey dwiema dywizyami.

Dzienny rozkaz.

W głowney kwaterze Bremie d. 3 Kwietnia 1813.

W położeniu, w iakiem się korpus, który mi Cesarz powierzyć raczył, znayduie, przymuszony iestem chwycić się nadzwyczaynych środkow, iakie mi okoliczności i moia powinność wskazuią.

Od początku woyskowey moiey służby nawykły do zmiany szczęścia woiennego, nauczyłem się niczego nie lękać i zawsze kroki moie do zdarzeń stosować. Powołanie moie wkłada na mnie trudne obowiązki; ale pewny iestem, iż ieżeli mnie znakomici urzędnicy, którzy mnie otaczaią i wspolne zemną maią obowiązki, wspierać będą, wysokiemu naszemu Monarsze szczerze służyć będą, tedy cokolwiek bądź odważy się nieprzyiaciel przeciw nam przedsięwziąść, drogo tego przypłaci. Szczęśliwy w dotychczasowych moich przedsięwzięciach, nie przypominam sobie, żebym kiedy klęskę po-

niosł.

Nie zrobię kraiowi inney przykrości nad tę, którą koniecznie zrobić muszę; ale wychowany w zasadach nayczyſtszego honoru, nigdy od moich obowiązkow nie odſtąpię. Dam we wszyſtkiem przykład, cośmy Monarsze i oyczyznie winni.

Pragnę i spodziewam się, iż zwierzchności i mieszkańcy powierzonych moiemu dowodztwu departamentow, sprawować się będą z taką mądrością i roztropnością, iakich położenie ich wymaga. Polegam szczególniey na gorliwości i przywiązaniu dobrego miaſta Bremy, przysięgę, którą przez szanownego prezydenta od tego miaſta odebrałem, daie mi do tego prawo. Bezwątpienia nikt nie zechce tu naśladować poſtępowania Hamburczykow, którzy zdaie się, że rozumu pozbawionemi zoſtali.

Dobrego i otwartego charakteru, sprawiedliwy ze zwyczaiu, będę z obowiązku ſtrasznym. Przywiązany zupełnie do moiego ſtanu i do tego, co on po mnie wyciąga, nie będę nic oszczędzał, skoro wola moiego Monarchy, dobro oyczyzny i chwała naszego oręża tego wymaga.

Rozporządzenia woyskowe.

Jenerał dywizyi, Baron Cara St. Cyr, dowodzić będzie wszyſtkiemi woyskami, które znayduią się w Bremie i okolicach, i ſtanowią przednią ſtraż korpusu połączonych dywizyy. Pod iego rozkazami zoſtaią Jenerałowie Montesquiou, Oſten i Iwendorff.

Jenerał dywizyi Dufour dowodzić będzie wzdłuż Wezery od Rethem na prawem skrzydle lewego brzegu. Osobiście ſtać będzie w Niemburgu. Poſtawi to miaſto i Minden iak tylko nayprędzey będzie można w ſtanie oblężenia. Każe wszyſtkie pozrywać moſty i wszyſtkie łodzie do lewego brzegu przyciągnąć, ażeby podiazdy nieprzyiacielskie dla przerwania naszego związku przeprawiać się za tę rzekę nie mogły.

Jenerał dywizyi Dumonceau dowodzić będzie odwodem, który iak nayśpiesznicy ściągnie do Osnabruku, dla udania się, gdzie wypadnie potrzeba.

Znayduiące się w Oldenburskim i Papenbergu woyska zoſtaną pod rozkazami majora od 3go pułku, który z naczelnym wodzem korrespondować będzie.

Naczelny wodz zaleca wszyſtkim dowodcom, aby obowiązki swoie mieli na pamięci i wymagali od będących pod ich rozkazami ludzi gorliwości i punktualności w służbie.

Jenerał namieśnik, Hrabia
państwa
D. *Vandamme.*

Z Kopenhagi d. 31 *Marca.*
(*Z Gazety Wiedeńskiey.*)

Rossyyski Jenerał porucznik Xże Dołgoruki przybył tu z Kalisza, a Szwedzki Jenerał Hrabia Axel Morner z Sztokolmu.

Na przeciwko Kopenhagi na przedporciu Malmoe ſtoi angielska flota pod rozkazami Admirała Morris.

Hrabia Molke poiechał dziś z zleceniami dworu Duńskiego do głowney kwatery Cesarza Rossyyskiego, i zapewniaią, że Hrabia Bernsdorf poiedzie z zleceniami do Londynu.

Na morzu trwaią iednak iak dawniey nieprzyiacielskie kroki między angielskiemi i Duńskiemi okrętami.

DODATEK
DO Nro 34.
GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 28 KWIETNIA 1813 Roku WE SRODĘ

Z Wiednia d. 17 Kwietnia.

Ogłoszony tu dziś został naywyższy Patent, do którego wstęp następuiący:

"Zdarzenia lat dawnieyszych, a osobliwie ostatniego musiały koniecznie mieć wpływ do stosunkow naszego państwa. Pokoy lub woyna, szczęśliwsze lub smutnieysze położenie otaczaiących nas kraiow ma konieczny związek z spokoynością i dobrem powierzonych nam od Opatrzności ludow.

"Jak dalece bacznemi byliśmy, aby wynikaiące z położenia rzeczy dotychczasowe natężenia, czynione były z naywiększem oszczędzeniem naszych poddanych, co oni z wdzięcznością uznaią. Że cel naszych usiłowań i wszystkich od roku żądanych od naszych prowincyy większych i nadzwyczaynych ofiar był, aby ile możności dopiąc na gruntowney podstawie stanu spokoyności, wiadomo naszemu państwu, wiadomo całey Europie.

"A ieżeli dziś przy rozwinąć się maiącym losie Europy, cieszyć się chcemy nadzieią utrzymania dla dobra powszechnego, od którego nasze nie iest oddzielnem, owey wagi, którą nam położenie naszey Monarchii i nasze stosunki względem wszystkich mocarstw Europeyskich zapewnia, tedy wypada nam koniecznie przez pomnożenie siły zbroyney postawić się w odpowiadaiącym temu wielkiemu zamiarowi stanie.

"Im więcey odebraliśmy dowodow miłości i wierney pomocy od naszych ludow w nayważnieyszych i przykrych czasach naszego panowania, tem więcey mielibyśmy prawa w nayważnieyszym ze wszystkich czasow, bo idzie o dopięcie tak potrzebnego i pożądanego stanu spokoyności, pociągaiącego za sobą błogosławione skutki, polegać na wszelkiego rodzaiu ich wsparciu.

"Oycowska atoli nasza starannośc wynalazła środek do zastąpienia nadzwyczaynych tych wydatkow, bez wyciągania od naszych poddanych bezpośrednich ofiar, któreby dobre mienie podatkuiących i nayważnieysze odnogi przemysłu nadwerężyć mogły, a nadewszystko nie zawiodły położonego w nas zaufania naszych ludow.

"Polegaiąc ſtatecznie przy ogłoszonem przez patent pod d. 20 Lutego 1811 poſtanowieniu naszem, że summa wykupnych rewersow nie będzie w żadnym przypadku powiększona; poſtanowiliśmy zatem drogą anticypacyi z części nayważnieyszych dochodow pańſtwa zrobić znaczny i zaraz do użycia gotowy fundusz, zachowuiąc sobie ubyły przez to zwyczayny dochod zaſtąpić przez inne sposoby w wyrownywaiącey summie wedle potrzeby i okoliczności.„

(Tu naſtępuie w siedmiu artykułach wyłuszczenie tego skarbowego środka, podług którego na wspomniony wyżey anticypacyyny fundusz przeznaczonych ieſt corocznie przez lat 12cie zacząwszy od 1814 roku po 3,750,000 złr. z podatku gruntowego w niemieckich, czeskich i galicyyskich prowincyach. Summa ta będzie corocznie połączoney deputacyi do wymiany i umorzenia bankocetlow oddawana, która w 12 latach wybierze 45 milliionow złr. za które ona na zaſtąpienie nadzwyczaynych wydatkow wygotuie anticypacyyne rewersa i do rozrządzenia wydziału skarbowego w gotowości trzymać będzie, które doſtatecznie zabezpieczone osobnym funduszem, wykupione będą w przeciągu lat 12tu, i nie tylko w wszyſtkich rządowych kassach, ale i od prywatnych osób w zupełney nominalney wartości, tak iak rewersa wykupne przyymowane i uważane bydź powinny.)

Z Londynu d. 30 Marca.

Dalszy ciąg opisu skarbu Angielskiego.

Przyięte przez Lorda Sidmouth (dawniey P. Addington) a poźniey przez Lordow Grenwilla i Petty (teraz Marg. Lansdowne) w latach 1803, 1804 i 1806 plany do pomnożenia dochodow skarbowych, miały ten sam cel, co P. Pitta; ale były daleko obszernieysze i byłyby zapewne naszem wydatkom wyrownały, a może i przewyższyły, gdyby tymczasem zagraniczne wydatki nie były musiały bydź znacznie powiększone.

Ogólna summa rocznych naszych wydatkow wynosiła w roku 1806 i 1807 nie rachuiąc funduszu umorzenia do 61,600,000 f. szt. Dochod roku 1807 z opłaty od maiątku wynosił około 11,400,000 f. szt. a z innemi podatkami do 59,700,000 f. szt.

Czyſty dochod w latach 1809, 1810 i 1811 wynosił corocznie po odtrąceniu zaległości 64,000,000 f. szt. Summa ta ieſt daleko większa niżeli wydatki roku 1807, które iak się wyżey powiedziało do 61,600,000 f. szt. dochodziły; ale dodawszy do tego 2,300,000 prowizyi od długu kraiowego, tedy wydatki doszły w owym roku do 64,000,000 f. szt.

Wydatki w latach 1809, 1810 i 1811 wynosiły ogółem do 73,000,000 f. szt. rocznie, roku zaś 1812 doszły do 81,000,000 f. szt. nie rachuiąc nagrody za patryotyczną pożyczkę roku 1799 i prowizyi od obligacyy skarbowych. Biorąc przychod i wydatki, iak były w latach 1809, 1810 i 1811 wraz z prowizyą od nowey pożyczki, tedy niedobor wynosił corocznie 9,000,000, a rachuiąc wydatki 81,000,000 f. szt. tedy niedobor doszedł do 17,000,000, od którey summy potrzeba iednak odtrącić przychod z nałożonych w roku 1811 i 1812 nowych podatkow, które do 2,500,000

f. szt. wynosiły, a zatem niedobor w pierwszych latach był tylko 6.500.000, a w drugich 14,500,000 f. szt. Pomimo nayszczerszych chęci narodu, nie można teraz proponować, aby choć naymnieysza z powyższych summ zaſtąpiona była nowemi podatkami, ile że iak teraz rzeczy ſtoią pochlebiać sobie można, iż w ciągu teraźnieyszey woyny naſtąpić mogą zdarzenia, które znacznie nasze wydatki zmnieyszą. Starać nam się zatem tylko potrzeba, aby zwyczayne wydatki woyny zaſtąpione bydź mogły, nie zważaiąc nawet na ogromne wydatki, któreśmy w oſtatnich latach zagranicą poczynić musieli, gdyż te były tylko przypadkowe.

(Reszta potem.)

Dnia 26 i 27 *Kwietnia* 1813.
Cena zboż rożnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1. Zł.	gr.	2. Zł.	gr.	3. Zł.	gr.	4. Zł.	gr
Korz: Przenicy	14	—	13	—	12	—	10	—
— Zyto	12	—	11	—	10	—	9	—
— Jęczmień	8	—	7	15	7	—	—	—
— Owsa	8	—	7	15	7	—	—	—
— Jsgieł	—	—	—	—	—	—	—	—
— Grochu	20	—	19	—	18	—	—	—
— Rzepaku	—	—	—	—	—	—	—	—

D O N I E S I E N I A.

Podinspektor Dobr i Lasow Narodowych Okręgu Biało-Promnickiego w Departamencie Krakowskim do publiczney podaie wiadomości, że dnia 4 Maia b. r. o godzinie 9tey z rana w Magazynach Skarbowych nad Wisłą do 500 korcy miałow z węgli kamiennych przez publiczną licytacyą sprzedanych zoſtanie — Licytacya korca iednego od 10 groszy rozpoczętą będzie. — Więc chęć zakupienia maiący takowych miałow węglanych do cegielni i piecow wapiennych, zechcą się w oznaczonym wyżey dniu i mieyscu znaydować będąc zaopatrzonemi w Wadium czwartey części szacunku wyrownywaiącym. — W Krakowie dnia 23go Kwietnia 1813 R.

Krauz.

W skutek Rezolucyi Tryb. Cyw. Depart. Krakowskiego dd. 2 Kwietnia 1813 do Nro 604. — Ruchomości po niegdy Kajetanie Sobiniewskim pozoſtałe, to ieſt: sreberka, zegarki, suknie, bielizna, naczynia miedziane, żelazne, porcelana, fajans, szkło i rożne sprzęty domowe, tudzież wapna gnoionego około korcy 200 i narzędzia do tego służące, sprzedawane będą przez publiczną licytacyą za gotową grubą srebrną Courant monetę dnia 3go i naſtępuiących Maia 1813 o godzinie 9tey z rana w Kazmierzu w domu pod Nrem 124. — W Krakowie dnia 26go Kwietnia 1813.

Woyciech Olearski, Notaryusz D. K.

Komornik Trybunału Handlowego Departamentow Krakow. i Radom. uwiadamia publiczność, iż dnia 30 b. m. i r. o godzinie 9tey z rana, w domu Nr. 104 na Kazmierzu przy Krakowie w ulicy żydowskiey, rozpocznie się sprzedarz rożnych mobiliow, iako to: komod, kanap, krzeseł, zwierciadeł, Luſter. szaf, biora, landszaftow, zegara machoniowego, ſtołow, ſtolikow, bielizny ſtołowey, sukien męskich &c. maiący chęć kupna, raczą się w oznaczonym czasie i w wymienionym mieyscu zgromadzić. — W Krakowie dnia 26go Kwietnia 1813.

Jan Kanty Fachinetty, komornik Tryb Han. Dep. Krak. i Radom.

Koczyk zupełnie nowy, modny, urzędownie zrobiony, mocny, na żelaznych osiach, drągu żelaznym poiedyńczym dartym, ieſt do sprzedania za pomierną cenę. Zyczący sobie nabydź, ma się udać do zawiaduiącego domem na S. Jana ulicy pod Nrem 485.

Działo się w Krakowie dnia 14go Kwietnia 1813 Roku. — Na mocy Rezolucyi W. Assessora Dydyńskiego do zrobienia Klassyfikacyi Wierzycieli hipotecznych Dóbr

Płoki delegowanego dd. 12 Kwietnia r. b. w następuiącey treści wydaney. — Daiemy pozwolenie wezwania Wierzycieli i strony interessowane do Dóbr Płoki zwanych swe prawa maiących stosownie do żądania przez Ur. Krzyżanowskiego Plenipotenta Wny de Verny Gerand do nas zaniesionego z zaleceniem temże ścisłe regulowania się do woli prawa w §. 754 Kodexu postępowania obustroney. — Datt. w Krakowie w zamieszkaniu naszem na ulicy S. Jozefa pod Nrem 96 dnia 12go Kwietnia 1813 Roku.

Dydyński, Assessor T. D. K. Delegowany.

Na żądanie Wny Petronelli de Verny Gerand wdowy we wsi Kościelcu Powiecie Krzeszowskim Departamencie Krakowskim mieszkaiącey a do ninieyszey czynności tu w Krakowie pod Nrem 622 u swego Pełnomocnika zamieszkanie obrane maiącey.

Ja Jozef Soswinski, Wozny Reskryptem JW. Ministra Sprawiedliwości dd. w Warszawie 20 Stycznia 1812 Roku do Nru 847 wydanym mianowany przy Trybunale Cywilnym I. Instancyi Departamentu Krakowskiego w Krakowie przy ulicy Grodzkiey pod Nrem 105 mieszkaiący, w Imieniu Prawa Panuiącego nakazałem i wezwałem Wierzycieli na Dobrach Płoki w Powiecie Krzeszowskim Departamencie Krakowskim leżących intabulowanych. — Ażeby Dokumenta swoie wierzytelne wraz z Aktem skargi kollokacyiney w przeciągu iednego miesiąca pod rygorem prawa Artykułu 753 i 754 Kodexu Postępowania Sądowego wskazanym przed W. Assessorem Dydynskim do ułożenia Klassyfikacyi delegowanym złożyli, o czem rownie Kassę w którey z pomienionych Dóbr Płoki Podatki Skarbowi należące się opłacać zwykły rownie iak i W. Ignacego Płuckiego Obywatela Xięstwa Warszawskiego uwiadomiłem w dowod czego wspomnionym Wierzycielom kopią ninieyszego Pozwu wzywaiącego niemniey Kassie i W. Płockiemu wręczyłem.

Jozef Soswinski, Wozny Przysię. T. C. I. In. D. K.

Podinspektor Dobr i Lasow Narod. Okręgu Białopromnickiego w Departamencie Krakowskim, uwiadomia ninieyszym, iż w skutek Reskryptu JW. Radcy Stanu Gnego Dobr i Lasow Narod. Dyrektora pod dniem 22giem Kwietnia 1813 R. w Krakowie wydanego, odbywać się będzie tu w Krakowie, w Biorze Podinspektora, w domu Skarbowym pod Nrem 263 nad Wisłą sytuowanego, tamże swoie posiedzenie maiącym, układy względem trzechletniego zadzierżawienia Dobr Narodowych w roku przyszłym 1813 z dniem 1szym Czerwca 1813 z dzierżawy dotychczasowey wychodzących, i w Administracyi Skarbowey zostaiących, a to zwykłym sposobem przez publiczną Licytacyą. — Termin rozpoczęcia Licytacyi oznacza się na dzień 6 Maia 1813 roku, w którym licytowane zostaną Folwarki Szczotrkowice — Wąsow — Część Czech — Tempoczow — Kuźniczka i Okradzionow — Jezowka Woytostwo w Departamencie Krakowskim sytuowane — Praetium fisci czyli summa od którey Licytacya rozpoczętą zostanie, iest taż samą iaką dotychczasowi Possessorowie opłacali.

a.	Folwark Szczotrkowice	. .	złp.	6,024	gr. 10	d. 2
b.	Detto Wąsow	- - .	—	2,874	— 24	— —
c.	Detto Część Czech	. .	—	4,280	— —	— —
d.	Detto Tempoczow	. .	—	12,371	— 8	— 1.
e.	Detto Kuzniczka i Okradzionow		—	2,500	— —	— —
f.	Jeżowka Woytostwo	. . .	—	800	— —	— —

Jeżeliby w terminie wzwyż oznaczonym, bądź dla spoźnionego czasu, bądź dla braku Konkurentow Realność która zalicytowaną bydź nie mogła, termin powtorny w trzy dni poźniey do drugiego zalicytowania oznacza się. — Ostrzega się przytym Pretendentow, iż ci tylko do licytacyi będą przypuszczeni, którzy swoią Kwalifikacyą, i fundusz pewny na kaucyą, w połowie summy dzierżawney wyrownywaiącą wskażą, i zaraz na wstępie do układow Wadium czyli Zakład rownaiący się czwartey części summy na intratę podaney złożą. — Warunki ogolne pod któremi zadzierżawienie dobr nastąpi, są też same, iakie w roku przeszłym, i te przy Akcie Licytacyi ogłoszone zostaną. — W Krakowie dnia 23go Kwietnia 1813 Roku.

Kraus.